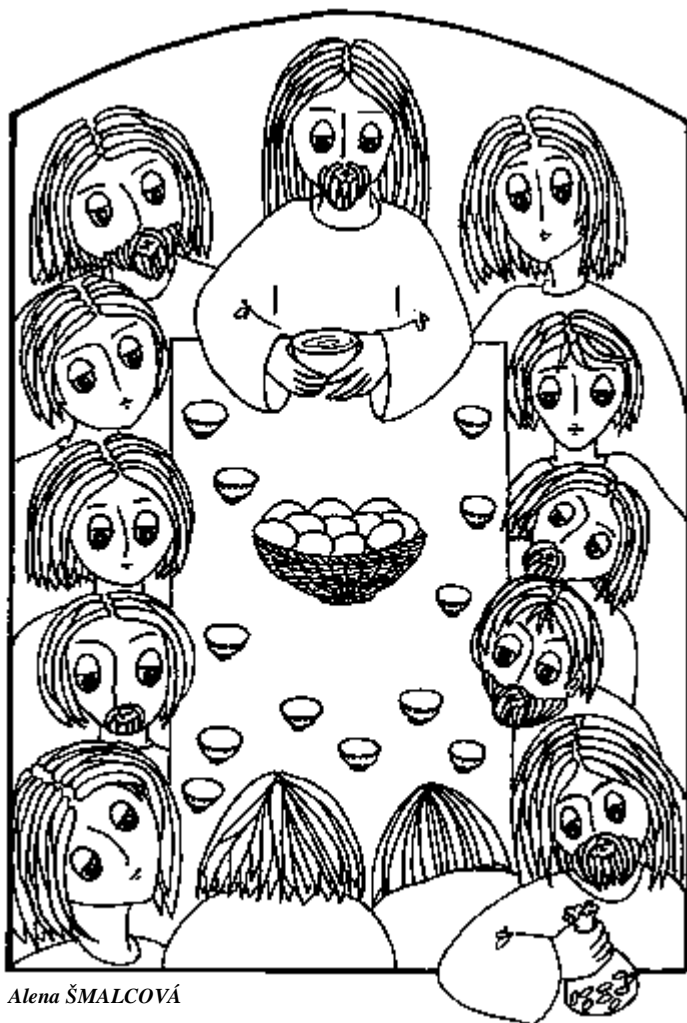

O kénko

farností Nový Jičín, Šenov u N. Jičína,
Kunín, Libhošť, Hukovice

Alena ŠMALCOVÁ

2

duben
2003

DUCHOVNÍ SLOVO

Jáhen Antonín

Letošní postní doba (pro někoho z nás možná poslední v našem pozemském životě) se velice krátí. Proto je možné tak trochu hodnotit. Jak jsem ji prožil? Využil jsem času, který dostávám bez svých zásluh? Uvědomoval jsem si podstatu a smysl této doby?

Postní doba a vlastně každé vnitřní pokání křesťana může mít velmi rozmanité projevy. Písmo i Otcové zdůrazňují zvláště tři způsoby: **půst, modlitbu, almužnu**, které vyjadřují obrácení ve vztahu k sobě samému, ve vztahu k Bohu a ve vztahu k druhým.

Na začátku postní doby, kdy jsme byli označováni na čele popelem, jsme slyšeli slova: „Obráťte se a věřte evangeliu“. Kristova výzva k obrácení však zaznívá v životě křesťanů stále. Toto úsilí o obrácení není pouze lidským dílem. Je to dynamismus „zkoušeného srdce“, jež přitahuje a jímž hýbá milost, aby odpovědělo na milostnou lásku Boha, který si nás dříve zamiloval.

Dokazuje to obrácení sv. Petra poté, co třikrát zapřel svého Mistra. Pohled nezměrného Ježíšova milosrdenství vyvolá u Petra slzy lítosti a po zmrtvýchvstání Páně trojí vyznání jeho lásky k Ježíšovi.

Ježíšova výzva k obrácení a k pokání, jako již u proroků, nemíří především na vnější skutky, „žíněné roucho a popel“, posty a umrtvování, nýbrž na **obrácení srdce, na vnitřní pokání**. Právě bez něho zůstávají kající skutky neplodné a lživé. Vnitřní obrácení naopak nutí člověka k tomu, aby se tento postoj projevil navenek, kajícími úkony a skutky.

Za ten krátký zbytek letošní postní doby to asi nezvládneme. Ale Ježíšova výzva platí po celý náš pozemský život.

PŘEDSTAVUJEME

Pravidelně pod tímto názvem zveřejňujeme rozhovor, v kterém si představujeme nějakou osobnost z naší farnosti. Dnes bychom mohli tuto rubriku také nazvat „vzpomínáme“, neboť jsme položili několik otázek otci Josefu Nuzíkovi, bývalému kaplanovi naší farnosti.

Otče vzpomenete si ještě, kdy vlastně jste v Novém Jičíně působil?

Farnost nový Jičín bylo mé první působiště a asi každý kněz na své první místo nikdy nezapomene. Mně zůstalo v paměti i přesné datum: jako jáhen jsem nastoupil do Nového Jičína 3. srpna 1994 a odešel jsem po dvou letech – roku jáhenské služby a roku kaplanování 6. srpna 1996.

A když už zkoušíme Vaši paměť, co si z tehdejšího pobytu u nás nejdříve vybavíte?

Bylo to pro mě první setkání s krajem na severu Moravy, který jsem neznal. Nejdříve si v souvislosti s Novým Jičínem vybavím dobré kněžské

společenství na fáře, ale i spoustu aktivit, které ve farnosti byly. A také jsem poznal řadu dobrých lidí mezi farníky. Velmi cenné zkušenosti jsem získal od otce Aloise i Františka a jiných kněží, které jsem tam poznal. Rád vzpomínám i na službu v nemocnici, která přinášela nové poznání a radost z kněžské služby.

N. Jičín bylo Vaše první působiště, projeví se nějak tyto první krůčky v dalším životě?

Život farnosti Nový Jičín a okolních farností nabízel možnost seznámit se se všemi druhy pastorační práce: různé přípravy, účast na společenstvích, vyučování náboženství, služba v domovech důchodců a v nemocnici. Uvedené věci mně v mnohém hodně pomohly vytvořit si první zkušenosti i jakousi představu pro život farnosti.

Vrat' me se však kousíček zpět. Můžete nám říci, odkud pocházíte?

Pocházím ze Slovácka z vesnice Strání, která je dnes malým hraničním přechodem se Slovenskou republikou. Dnes tam žijí necelé čtyři tisíce obyvatel, z nichž asi jedna třetina chodí pravidelně na nedělní bohoslužby.

Mohl byste představit svou rodinu?

To, co asi každého na mé rodině překvapí je to, že je početná. Mám deset sourozenců a maminku, otec zemřel před pět a půl lety. Bylo nás doma 5

kluků a 6 děvčat, já jsem byl v pořadí sedmým dítětem a třetím synem. Všichni sourozenci, až na jednu sestru, bydlí i poté, co založili své rodiny, ve svém rodišti. Nejčastěji se sejdeme několi-krát za rok všichni doma u maminky, která bydlí dnes s nejstarším a nejmladším bratrem, zatím svobodnými. Byli jsme taková obyčejná rodina.

I kněz byl jednou dítětem, jakým klukem jste byl Vy?

Od dětství jsem byl dost tichým až bojácným klukem. Někdy se až divím, jak se mně rozvázal jazyk, ale to jen díky tomu, že mne Bůh povolal ke kněžství. Samozřejmě, že tato povaha nevylučuje, že jsem dělal klukoviny, zvláště když nás bylo doma víc. Dnes se mnoha událostem společně zasmějeme. Čím jsem starší, tím více si vážím svých rodičů. Obdivuji, jak přesto, že to neměli lehké, jsme nikdy nepoznali nouzi. A předali nám asi všem to, co říkával tatínek: „Abychom měli víru v Boha a uměli se postavit k práci.“

Dětství skončilo studiem...

Po základní škole jsem vystudoval čtyřletý obor s maturitou a pracoval jsem ve Slováckých strojárnách jako soustružník, celkem tři roky. Mezi tím jsem byl dva roky na vojně. I toto období vidím jako dobrou životní zkušenost i dobu dalšího zrání.

Pak přišlo rozhodnutí stát se knězem, jak jste k tomu dozrál?

Volání ke kněžství má své kořeny u mě už v mládí v době základní školy. Po lidské stránce to bylo zásluhou dobrého kněze, který do mě asi jako první zasel tuto myšlenku. Ale velký podíl na růstu tohoto povolání má také můj otec, který se, jak jsem se dozvěděl

později, mnoho modlil za to a toužil po tom, aby Pán Bůh jednoho z jeho 5 synů povolal ke kněžství. Samozřejmě tu největší roli musíme připsat Bohu, který mne na cestu kněžského povolání pomalu přiváděl a mnoho věcí udělal za mne, abych našel tu odvahu a chut stát se knězem. A tak jsem ve 23 letech, v roce 1989 nastoupil do prvního ročníku Kněžského semináře v Litoměřicích.

Vzpomenete si ještě na svůj pobyt v semináři?

Jsem rád, že jsem mohl prožít první ročník semináře ještě v Litoměřicích. Po revoluci jsem byl v olomouckém semináři. Byla to krásná a potřebná doba, na ty čtyři roky v Olomouci vzpomínám rád. Tam jsem vlastně poznával, co to znamená stát se knězem. Díky dobrému duchovnímu vedení otce Jana Pavlíka a mnoha jiných dobrých kněží jsem se těšil na to, až budu knězem. I když jsem vnímal, že nejsem na konci své cesty, ale na začátku.

Dodnes se občas vzpomíná, jak primice ve Vaší obci byla výjimečná. Pomožte naší paměti a připomeňte nám, kdy to bylo

Primice ve svém rodišti na Strání jsem měl v sobotu 1.července 1995. Sám jsem z toho, co připravili moji rodáci, byl mile překvapen. Byla to pěkná slavnost, ale už bych ji nemusel prožít znovu. Po každé slávě začíná obyčejný všední život, ten je jiný, ne horší, ale dobrodružnější a přinášející také něco nového a krásného, které ale přichází po všelijakých zkouškách i chybách.

Biskup si dává při svém jmenování

heslo, které vyjadřuje směr jeho působení. Máte také své heslo, které by vyjádřilo Vaše kněžské působení?

Ne, nemám žádné zvláštní heslo pro své působení. Nerad bych zapomněl na to, co jsem měl na primičním oznámení: „Boží milostí jsem to, co jsem“. Ale pořád nacházím v Božím slově dost impulsů pro to, co mám dělat ve svém kněžském působení.

O Novém Jičíně jsme již hovořili. kam jste to vlastně odešel a kde jste pak působil?

Z Nového Jičína jsem odešel na druhé kaplanské místo do Luhačovic. Byl jsem tam rok a mohl jsem tam být právě při stavbě nového kostela. I na tento rok prožitý s otcem Antonínem Kupkou rád vzpomínám.

A co a kde vlastně děláte nyní?

V současné době jsem už šestý rok v Nivnici, ke které patří ještě menší sousední farnost Korytná, kde mně pomáhá františkán otec Vojtěch, který je na faře na důchodě. Z Nivnice mám velmi blízko domů na Strání, ale práce je zde pořád dost, takže nebydlím doma, ale na faře v Nivnici. Nivnice je dost živá farnost, kde je řada společenství, která jsou ovocem práce mých předchůdců. Patříme do Uherskobrodského děkanátu, který je ještě dost živý po stránce víry, ale i zde se projevuje pokles počtu věřících.

Když jste byl v Novém Jičíně spolu s otcem Aloisem a otcem Františkem, bylo velmi znát, že jste si dobře rozuměli, potkáte se takto dohromady někdy i nyní?

To máte pravdu, na to pěkně kněžské i lidské společenství na faře všichni tři rádi vzpomínáme. Bohu díky neskončilo ani tím, že každý jsme na jiném místě. Setkáváme se i dnes, především při příležitosti našich svátků, vždycky je jeden z nás hostitelem na své faře. Také jezdíme pravidelně společně každý rok na duchovní cvičení pro kněze. Máme si stále co říci, v čem se povzbudit a poradit. Pro kněze je takové přátelství velkým přínosem.

Závěrem poslední otázka. Co byste popřál naší farnosti do budoucna?

Předně bych Vám všem přál, abyste jako farnost, na kolik je to možné přes všechnu lidskou rozdílnost a převládající individualismus, patřili k sobě jako ti, které spojuje víra v Boha. V tak velkém společenství jako je farnost nikdy nebudou mít všichni stejný názor a stejný vztah ke všem, ale když se každý snažit přispět ke společnému dobru a nezůstává lhostejný, je to správné. Je to velký cíl, vytváří se stále, nikdy s ním nebudeme hotovi, ale přibližovat se k němu můžeme

Pohled na Nivnici

LITURGICKÉ OKÉNKO

Otec Alois

Pokračujeme z minulého čísla mší svatou. Řekli jsme si, že mše sv. má čtyři části – vstupní obřady, bohoslužbu slova, bohoslužbu oběti a závěrečné obřady.

Vstupní obřady se skládají ze vstupního zpěvu, znamení křížce, úvodního pozdravu, úkonu kajícího, zvolání Pane, smiluj se, chvalozpěvu Sláva (Gloria) v neděle, slavnosti a svátky a vstupní modlitby. Smyslem těchto obřadů je, abychom vytvořili s Kristem a mezi sebou společenství, připravili se na setkání s Ježíšem v Božím slově a v eucharistické oběti. Každý z nás přichází do kostela z jiného prostředí, s jinou náladou, problémy a starostmi, a proto je nutno se naladit do živého společenství otevřeného pro Boha.

Než postoupíme k jednotlivým částem vstupních obřadů, je nutno upozornit, že při vstupu do katolického kostela se máme snažit přistoupit ke kropence, která je umístěna u každého vchodu. Je to nádoba většinou v podobě mušle, ve které je svěcená voda. Do této vody omočíme prsty pravé ruky a touto vodou uděláme znamení křížce. Svěcená voda požehnáním kněze byla vyhrazena pro naše posvěcení a tím i k setkání s Bohem. Touto vodou se většinou uděluje svátost křtu. Přežehnáním touto vodou při vstupu do kostela si tuto událost křtu vždy připomínáme a je pro nás výzvou, jak říká žalm, že před Pána je nutno předstoupit s čistým srdcem. Srdcem, jaké jsme měli po přijetí svatého křtu. Je projevem naší touhy po očištění, které konkrétně můžeme vykonat ve sv. zpovědi, a nebo většinou, pokud máme pouze všední hříchy, lítostí na začátku mše sv.

Po přežehnání svěcenou vodou vstupujeme do kostela a než se usadíme nebo si stoupneme ne místo, měli bychom projevít přítomnému P. Ježíši ve svatostánku úctu pokleknutím směrem ke svatostánku. Někdy mám možnost sledovat příchozí do kostela. Vidím, že nejsou zvyklí se přežehnat svěcenou vodou a také nejsou zvyklí pokleknout. Možná, že nedokážou takto projevít svou víru a nebo je k tomu nikdo nevedl. Připadá mi, že takoví vstoupili do kostela jako do hospody nebo na nějaký koncert. Bohužel se nejedná o lidi náhodně přicházející, ale někdy o pravidelné účastníky mše sv. Samozřejmě, že ti, kteří nemohou pokleknout ze zdravotních důvodů, vyjadřují svou úctu jinak, např. úklonou hlavy. Podobný postup je samozřejmě při odchodu z kostela, ale opačný. Přežehnání se děje těsně před odchodem z kostela.

HISTORICKÉ OKÉNKO

Kříže v místní části Bludovice

Gabriela Žitníková

Motto: „*Tam, kde se staví kříž, tam se staví znamení, že zde začíná evangelizace. Naši otcové kdysi vztýčovali kříže na znamení, že sem dorazilo evangelium a v nenarušené podobě stále trvá.*“

Jan Pavel II (Polsko r.1979)

Naše vesnička nemá moc památek a marně také pátráme po významných li-dech, událostech či zajímavosti, která by stála za povšimnutí. Když jsem začala zpracovávat historii křížů, přiznám se, že jsem k těmto němým svědkům minulosti získala velice blízký vztah, a proto bych Vám ráda napsala pár řádků o kamenných křížích, které se nacházejí v obci Bludovice.

Celkem se v Bludovicích postavily a dochovaly tři kříže, a to:

- ✓ Před budovou č.p.13 – bývalé fojtství
- ✓ U kapličky sv.Michala
- ✓ Na místním hřbitově

1) Kříž před budovou fojtství

Nejstarší dochovaný kamenný kříž v obci je z roku 1834, jak nám upřesnili paní Ria Skarke (bývalá obyvatelka Bludovic). Původně stál u cesty v blízkosti domů č.p.1 a č.p.2, zapomenutý, zarostlý kopřivami, jako svědectví víry našich předků, a to až do roku 1994, kdy byl při autonehodě sražen a po té odvezen jako památkový do dvora technických služeb Nového Jičína. Tam ležel a čekal na svou opravu...Možná by čekal dodnes, kdyby se nenašel jeden dobrý člověk, který se začal ptát. Kde je kříž? Co se s ním stalo? Tím dobrým člověkem byla paní Helenka Vaigelová

V prosinci roku 1999 byl tento kříž restaurován a postaven (z důvodu předpokládaného rozšíření hlavní cesty) na nové místo, před budovu fojtství. 6.ledna 2000 byl slavnostně nazdoben a čekal na své svěcení, k němuž došlo 25.března téhož

roku otcem Aloisem Peroutkou za přítomnosti jáhna Piotra Raka, bohoslovce Františka Urbana a pana starosty Pavla Wesselyho.

A já jen mohu dodat, že dříve zapomenutý kříž je shodou drobných, ale ne bezvýznamných náhod, dnes téměř dominantou Bludovic, protože se tyčí na místě, kde se nachází čerpací stanice. Každý řidič, který se zastaví, aby načerpal do svého motorového miláčka pohonné hmoty, stojí přímo před tímto znamením evangelizace a to je vskutku pozoruhodné, zvláštní a zároveň velmi dojmavé ...

2) Kříž u kapličky

Tento kříž byl postaven v roce 1866. Na zadní straně jsou vyryta jména: Jonaz Skarke, Johann Riedel, Johann Holub. Jsou to pravděpodobně lidé, jenž se zasloužili o vznik tohoto díla. Ze vzpomínek pana Bohumila Štěpána z č.p.97, které zachytila ve své kronice paní Helena Vaigelová, se dovídáme, že okolí kapličky s křížem bylo dříve s velkou pečlivostí udržováno jednalo se o dobu před rokem 1946, kdy v obci žili původní němečtí obyvatelé). Nicméně postupně byl kříž poškozován ať již úmyslně či neúmyslně, velmi ho poničil náraz automobilu, nenechaví kolemjdoucí si tu a tam taky zařádili, a tak se postupně tento kříž stával symbolem naší bezbožnosti. Velmi jsem se za to styděla, zvláště ve chvílích, kdy do Bludovic zavítali hosté z ci-

ziny, nebyla to věru dobrá vizitka pro nás zde žijící a mne osobně to velmi mrzelo. Proto mi udělalo obrovskou radost, že v roce 2001 byl kříž restaurován a ještě téhož roku posvěcen otcem Petrem Okapalem. Zajímavou maličkostí je také to, že přímo u kříže byla nově dána lavička, která umožňuje kolemjdoucím odpočinek a zastavení, a to přímo ve stínu této krásné církevní památky.

3) Kříž na místním hřbitově

Z trojce těchto křížů je „nejmladší“ a pochází z roku 1866. Bohužel nemám o něm žádné zajímavé historické informace, a proto jen stručně - restaurován byl v roce 2001, stejně jako kříž u kapličky, restaurátorem panem Václavem Chovancem a ještě téhož roku posvěcen otcem Petrem Okapalem.

Závěrem ...

Obnovení křížů v Bludovicích stálo mnoho úsilí, času, nemalých finančních prostředků. Dnes se slůvka poděkování moc nenosí, ale já bych přesto v těchto závěrečných řádcích chtěla říci s upřímností v srdci děkuji zvláště jednomu člověku, a to bývalému starostovi města Nového Jičína panu Pavlu Wesselymu. Je to pouze můj osobní výraz úcty za práci, kterou pro město Nový Jičín vykonal.

NAPSALI JSTE NÁM

Jak evangelizovat?

Alois Jančálek

„Jděte do celého světa a učte všechny národy.“ Řekl, Bůh Ježíš.

Je tomu již dva tisíce let. Svět se mění, ale slova Boží jsou pravdivá, navěky platná i pro naši současnost. Jak tedy máme evangelizovat dnes?

Nad touto otázkou velmi často přemýšlím a uvažuji. Není to v současnosti, jen tak snadné, přesvědčovat (přemlouvat) nevěřící jedince (ateisty), aby se nechali pokřtít, aby uvěřili v Boha. Nelze

však také spoléhat na to, že, (až snad na několik jedinců,) sami najdou cestu do kostela k Bohu a nechají se pokřtít. To ostatně mohli již dávno v době svobody učinit. Při posledním sčítání lidu v naší vlasti jsme byli svědky, že i tak zvaných papírových pokřtěných věřících ubývá a nepřiznali, že jsou věřící.

Proč tomu tak dnes je? Příčin je jistě mnoho, ale zmíním se pouze o jedné, jediné. Touha po větším světském pohodlí, touha po majetku, mít co nejmíň děti, aby jim nepřekážely, spojené s touhou po prožitcích (cestování) a pod. K tomu všemu jsou zapotřebí hmotné prostředky, peníze, a těch je pro všechny stále méně. Ještě za komunistické totality jsem velmi často od komunistů slýchal: „Kdo nevstoupí do KSČ nebo budou navštěvovat bohoslužby, jejich děti nebudou moci studovat na vyšších školách.“ Dále pak strach rodičů o ztrátu svého dobrého zaměstnání zapříčinil u mnoha rodin jejich postupný odpad od víry. V současnosti, ve svobodě je to především pohodlí, užívat ze všeho co je tomu kterému občanu dostupné (pohodlné), mít přepychové zařízení byt a stále více, než mají jiní)

Vstávat v neděli ráno a jít na mši svatou místo poležení si dopoledne je pro mnohé po prohrané noci velkou obětí a raději zůstanou doma v posteli.

Říká se: „Na evangelizaci je nedostatek kněží.“ Jistě, je na tom kus pravdy, ale je naopak více katechetů a katechetek pro výuku dětí, ale ani ve farnostech srovnatelných s minulostí (co do počtů kněží), není situace o mnoho lepší a přírůstek věřících lze sotva pozorovat. Kde je potom chyba, která brání občanům k větší zbožnosti? Ani charitativní stavby pro postižené a staré občany nemohou situaci o mnoho lépe vyřešit. Pomohou zpravidla jen několika jedincům a spotřebují k provozu nemalou část prostředků. Jak potom levněji a účelněji lze v našem státě více (lépe) působit na zvyšování počtu křesťanů (katolíků) ve farnostech?

Můj vlastní názor je asi takový: „Vycházím při tom ze současného stavu věřících, jen navrhuji něco, co nebude téměř nikoho více stát, ale zabezpečí církvi zcela přirozený růst počtů věřících. Jedná se především věnovat větší péči církve mladým rodinám a ještě více rodinám početnějším. Náboženské výchově jejich dětí, větší všímavosti a v krajních případech i finanční nebo poradenské pomoci při zajištění jejich bydlení právníkou pomocí a podobně. Čeho lze tímto docílit? Nenecháme je někde samotné na vzdáleném sídlišti, samotné uprostřed ateistů a občanů s různými proletářským názory. Dále pak přesvědčit mladé rodiče, aby měli alespoň tři děti, což by byla ideální situace k růstu věřících přirozenou cestou.

Uvedu konkrétní příklad: „Má sestra, nenápadná, velice skromná osoba, měla za svého života se svým manželem (zemřela v loni na podzim) devět dětí. Jejich rodina se rozrostla k dnešnímu dni asi na šedesát. Dvacet dva vnuků a stejný počet pravnuků, což představuje co do počtu, více než šedesát někde v Čechách celou malou farnost. Nikdo z nich nevstoupil do KSČ ani nepřispíval svou přízní k této straně za totality.

Přátelská návštěva i laiků v těchto početných rodinách bez násilného přesvědčování může být účinná k posílení jejich vědomí o víře v Boha. Pozvat je na katolické akce a nenechávat je na pospas, sobě samotným s vědomím, že to stejně není nic platné. Sám občas napíši něco, rozmnožím a zdarma rozdávám mezi své známé. Někdo se tomu zasměje, jiný si to aspoň přečte, ale také pěkně poděkuje, jako například zarytý komunist mi napsal velmi krásné poděkování. Nebát se, sám s něčím začít a podle vlastních schopností a možností něco pro evangelizaci navíc udělat.

V minulosti by například stačilo nevstoupit do KSČ a nepochlebovat jejím funkcionářům ze strachu o své děti nebo ztrátu svého zaměstnání. Je si třeba uvědomit a říci si sám sobě: „Co je víc? Pomíjící hmota, (přepychové bydlení) nebo Bůh?“

Kdyby se například celá Kubaňová rodina s ostatními věřícími občany v místní části v Žilině tak pečlivě nestarala o čistotu a chod bohoslužeb v kostele i při jeho opravách, nevím, kdo by to lépe a obětavě dokázal. Vyvstal téměř z trosek. Je dnes po opravách krásný, a také jej navštěvuje mnohem více, věřících než kdy jindy. „Bez práce nejsou koláče.“ Ale také bez evangelizace nemusí nás být více. Rodiče by především neměli zapomínat na náboženskou výchovu svých dětí a všichni ostatní, ne-li více, aspoň na zbožnou modlitbu a příkladný život, bez přetvářky a pohrdání jiných. Všem pak přeji dobrého zdraví, hojnost Božího požehnání a moudrosti Boží.

Utrpení a vzkříšení

Josef Gleň

*Ty zrodil jsi se z Marie Panny,
Na světě byl jsi uctíváný
Co Mesiáš a velký král,
Bůh Otec ti velký úděl dal.*

*Tvůj úděl na zemi těžký byl.
Hříchy naše na sebe jsi vzal.
Ty jsi vše těžké v sobě skryl,
Bys vůli Boží vykonal.*

*Tys na kříži trpěl a snát jsi byl
a zničené tělo tvé do hrobu uloženo,
aby na příkaz Boha Otce Tvého
z temnoty smrti bylo vyzdviženo.*

*Vystoupiv z hrobu, Ježíši,
Svůj úkol jsi tu vykonal,
Bys pak ve slávě Boha, Otce svého
na nebesa vystoupal*

Moje druhá Tříkrálová sbírka

Marie Ridlová

Ano, moje už druhá Tříkrálová sbírka, kterou mi Bůh v mém životě dopřál. Jak víte, byla tato sbírka co do finanční výše úspěšnější než vloni, ale po fyzické stránce, alespoň pro mě, více namáhavá. Bylo to proto, že vloni jsme měli s paní Kotulánovou jenom jednu pokladničku a letos pokladničky dvě.

Tříkrálová sbírka je apoštolát, jenž přikazuje Bůh, abychom šli za věřícími i nevěřícími, byli připraveni snášet od radostného vítání až po zabouchávání dveří a štěkot psů.

Když jsme v sídlišti přecházeli silnici dva kluci (8 let) na nás volali: „Tři králové žebráci – nic vám nedáme!“ . Je krásné být žebrákem pro bližní v tísní. Ve světě vše spěje k horšímu, a proto je nutné učit se i lidi k pokoře a umět se dělit s potřebnými. Nevíme, zda i

pro nás jednou nebude toho zapotřebí.

Smutné je, když mi někteří lidé řekli, že u nich Tři králové nebyli. I když nás bylo poměrně dost (22) pro tak veliké město to bylo málo. Lépe je jít do jednoho domu dvakrát než vůbec ne, lidé stejně nebývají zároveň doma.

Otec Alois několikrát v kostele vybízel věřící aby pomohli a přišli si vyzvednout pokladničku. Bohužel nepřišli a právě ti – o nichž si myslím, že přijít měli. Sám pan biskup Lobkowicz potvrdil děkovním dopisem význam a důležitost Tříkrálové sbírky.

ODPOVÍDÁME NA VAŠE DOTAZY

odpovídá otec Alois

Jak je možné, že kněz z farnosti Č.Těšín, který zastupoval v kostele ve Starém Jičíně v listopadu 02, ve svém kázání řekl, že na cestě autem před několika lety měl anděla strážného, když jel domů se svou manželkou a synem. Při havárii se nikomu nic nestalo, jen z auta nic nezůstalo. Zajímá nás teda, jak je možné, že tento kněz byl ženatý. Přece v naší církvi existuje celibát a ten znamená, že kněz se nesmí oženit ani mít děti.

Snad na tuto otázku je nejlépe konkrétně odpovědět na příkladu zmíněného kněze. Jedná se o P. Oswalda Bugela, který pochází ze Žukova u Č. Těšína. Cítil se povolán ke kněžství, a proto ještě před nástupem komunistů vstoupil do semináře v Olomouci. Když komunisté u nás uzavřeli všechny semináře a vytvořili jediný v Litoměřicích, mnozí tam nenastoupili, protože se běžně tvrdilo v té době, že tento seminář je prokomunistický. P. Bugel patřil mezi ty, kteří z těchto důvodů nepokračovali ve studiu v Litoměřicích a jako mnozí buď dostudovali po jaru 1968 a nebo se

oženili. I on se oženil, měl jedno dítě – syna Waleriána. Manželka mu ovšem zemřela a on po revoluci 1989 měl možnost dokončit teologická studia. Protože smrtí manželky nebyl vázán sňatkem, bylo možné, aby vzal na sebe závazek celibátu, a proto mohl být vysvěcen na kněze.

Určitě je neobvyklé, že milost kněžství obdržel i jeho jediný syn, který se také stal knězem. Myslím, že z tohoto konkrétního příkladu je jasné, jak to s tím celibátem bylo u tohoto zmíněného kněze. Překážkou přijetí kněžského svěcení v naší církvi je platně existující manželství. Pokud smrtí partnera skončilo, je možné vzít na sebe závazek celibátu a být vysvěcen na kněze. Když se P. Bugel ženil, nebyl knězem, a pokud by žila dnes jeho manželka, určitě by se knězem nestal.

Chtl bych ještě dodat, že celibát není z nucení, ale dobrovolně přijatý závazek. Vždyť do manželství také lidé nevstupují proto, že se musejí vzít, ale že chtějí. Podobně je tomu i u celibátu. Je dobrovolným závazkem toho, kdo tento dar od Pána obdrží.

Z FARNÍ KNIHOVNY

připravuje p. Knytl

Láska smrti nekončí.

„Viděli jsme srdce strávené láskou, po celý život ztracené v lásce“. – taková věta je na začátku životopisu matky Vojtěchy z kongregace Milosrdných sester.

Jsou dva důvody ke čtení takovéto knihy. Jednak, že i dnes je možno přiblížit se ke svátosti a potom srovnávat svůj život s jejím – co mi ještě chybí ...

Sv. Augustin.

Jistě každý z nás ví něco o tomto světci. Mnozí četli jeho „Vyznání“ – upřímný a otevřený životopis. Marxistický filosof Machvec o něm vydal knihu a označuje ho jako „muže tisíciletí“.

Můžeme srovnávat: naše doba je plná zla, neštěstí, rozvrátů.... V jaké době žil sv. Augustin? Zánik říše římské, stěhování národů, vandalové.... Trápí nás dnes konzumní život, sekty, úpadek duchovního života – v době sv. Augustina pohané, manichejští, pelagiáni..., proti těm všem sv. Augustin bojoval a přitom dokázal napsat tolik knih.

Dělí nás od něj 16 století a stále stojí za to zamyslet se nad jeho životem.

Změna života

Jarmila Gleňová

*Obrácení je ti třeba,
dej si půst a jez jen chleba,
lituj z hloubi všeho zlého,
změň svůj život, nechej všeho.*

*Zúží se ti správná cesta
Ty však nejsi jenom z těsta,
Zamyslím se nad svým žitím,
Chci jít správně, pak uvidím.*

*Co uvidím? Já to vím,
Proto spěchám, nelením.
Milovat chci Pána svého,
Varovat se všeho zlého.*

*Poznávám, že život svůj,
Věnovat chci stůj co stůj, víře, lásce, naději,
Jet po správné koleji.*

FARNÍ TÁBORY 2003

Stejně jako v předešlých čtyřech letech i letos se připravují farní tábory. V první polovině července se opět uskuteční ve dvou turnusech.

Protože dosud byly tyto tábory přes občanské sdružení SARKANDER částečně dotovány MŠMT, umožnilo to udržet ceny táborů poměrně nízko. Toto sdružení se od letošního roku rozdělilo na několik menších celků. V ostravsko-opavské diecézi nyní působí občanské sdružení ANIMA IUVENTUTIS (Duše mladých). Tomu ale letos nebyly dotace přiděleny, takže zřejmě žádný příspěvek nedostaneme. To by ovšem znamenalo citelné zvýšení ceny táborů. I přesto, že je veškerá příprava i vlastní provoz tábora zajišťován ochotnými farníky bezplatně, mohla by se končená částka stát pro některé rodiny nedostupnou.

Abychom tomu předešli, oslovujeme všechny z Vás, kteří byste chtěli podpořit tábory sponzorským darem v jakékoliv výši. Právnické i fyzické osoby mohou tuto skutečnost zohlednit v daňovém přiznání. Potřebná potvrzení samozřejmě vystavíme.

Pokud se rozhodnete na naši prosbu zareagovat a pomoci tak dobré věci, obraťte se laskavě na farní úřad.

Děkujeme, Marcel Brož a Martin Glogar, hlavní vedoucí

ZE ŽIVOTA NAŠÍ FARNOSTI

Co jsme prožili

- ✓ 15.února. se uskutečnil farní ples v Orlovně v Loučce
- ✓ Pěší cyrilometodějská tradiční pouť začala v sobotu 22. února mší svatou v 9.30 na Levém Hradci. První etapa z Nového Jičína se konala v neděli 2. března.
- ✓ Sbírka na Petřův halě z neděle 2.března vynesla obnos 18 000,- Kč. Všem dárcům P. Bůh zaplatí.
- ✓ V neděli 2.března. se uskutečnil Farní dětský maskarní bál.
- ✓ 9.března se na faře uskutečnilo promítání filmu o otci Piovi.
- ✓ 30.března proběhl již potřetí „Misijní koláč“

Co nás čeká

- ✓ Naše děti opět mají možnost kreslit velikonoční pohlednice a tím pomoci dětem v misiích. Čisté lístky jsou na stolečku v kostele nebo je možnost je dostat v náboženství. Dospělí si mohou nakreslené vzít v kostele za jakýkoliv dar na misie.
- ✓ V červenci se budou konat dva turnusy táborů. Termíny budou upřesněny.
- ✓ Pout' do Zakopaného.

VELIKONOCE 2003

17.4. ZELENÝ ČTVRTEK mše sv. na památku Poslední večeře a adorace v Getsemanské zahradě

16.30 Šenov

18.00 Farní kostel Nový Jičín, Kunín, Libhošť

18.4. VELKÝ PÁTEK den přísného postu, den umučení a smrti P.Ježíše, farní kostel otevřen od 12.00 k modlitbě

15.00 Farní kostel Nový Jičín - pobožnost Křížové cesty

17.15 Kunín - pobožnost Křížové cesty

18.00 Farní kostel Nový Jičín, Kunín, Libhošť - velkopáteční obřady

19.4. BÍLÁ SOBOTA

den modliteb u Božího hrobu a přípravy na vzkříšení od skončení velkopátečních obřadů bude možnost tiché adorace u Božího hrobu přes noc a během celé soboty - prosíme o službu v Božím hrobě – rozpis na stolečku v kostele

12.00 Kunín – tichá adorace u Božího hrobu

20.00 Kunín, Libhošť - velikonoční vigilie

20.30 Farní kostel Nový Jičín - velikonoční vigilie vzkříšeného Pána

20.4. NEDĚLE slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – Hod Boží velikonoční
07.15 Farní kostel Nový Jičín - mše sv.
08.45 Kunín, Libhošť, Hukovice - mše sv.
10.15 Farní kostel Nový Jičín, Šenov - mše sv.
18.30 Španělská kaple - mše sv.
Při mších sv. se budou žehnat velikonoční pokrmy!
Sbírka z této slavnosti bude na potřeby kněžského semináře v Olomouci.

21.4. PONDĚLÍ pondělí velikonočního oktávu
07.15 Farní kostel Nový Jičín - mše sv.
8.45 Kunín, Libhošť - mše sv.
10.15 Šenov, Žilina - mše sv. (mše sv. ve farním kostele v N. Jičíně nebude, místo ní bude mše sv. v 10.15 v Žilíně.)
18.30 Španělská kaple - mše sv.

Příležitost k sv. zpovědi

čtvrtek	10.4.	16.00 - 16.45 Šenov, 16.45 - 17.25 Kunín, 17.00 - 17.45 Španělská kaple
pátek	11.4.	06.00 - 07.30 farní kostel, 16.30 až do konce mše sv. farní kostel
sobota	12.4.	06.00 - 07.30 farní kostel
neděle	13.4.	pouze při dopoledních bohoslužbách a večer 17.00 - 18.15 ve Španělské kapli
pondělí	14.4.	06.00 až do konce mše sv. farní kostel, 17.00 - 17.50 ve Španělské kapli
úterý	15.4.	06.00 až do konce mše sv. farní kostel, 17.00 - 17.50 ve Španělské kapli
středa	16.4.	06.00 až do konce mše sv. farní kostel, 17.00 - 17.50 ve Španělské kapli
čtvrtek	17.4.	nebude příležitost k sv. zpovědi
pátek	18.4.	bude příležitost k sv. zpovědi v termínu 13.30 - 16.00 ve farním kostele
sobota	19.4.	nebude příležitost k sv. zpovědi. V neděli a v pondělí velikonoční se zpovídá při ranních bohoslužbách a před večerní mší sv.

Sv. zpověď neodkládejte až na poslední dny před Velikonocemi !!!

Úklid farního kostela v N. Jičíně bude na Zelený čtvrtek 17.4 od 8.00 hod. ráno.

Krátké zamyšlení:

Vždycky si připomínejte, že všechno, co se děje s vámi nebo neblahého, pochází od Boha, abyste se ani v tom prvním nevyptávali, ani v tom druhém neklesali na myslí.

Sv. Jan od Kříže „Stupně dokonalosti“